Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1653/2004

z dnia 21 września 2004 r.

w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych

(Dz.U. L 297 z 22.9.2004, str. 6)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1821/2005 z dnia 8 listopada 2005 r.	L 293	10	9.11.2005

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1653/2004

z dnia 21 września 2004 r.

w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustalające status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych [1], a w szczególności jego art. 15,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Rady,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 58/2003 określiło status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych, agencji wykonawczych, których utworzenie zostało powierzone Komisji.

(2) Te agencje wykonawcze (zwane dalej „agencjami”) zostaną wyposażone w osobowość prawną i własny budżet na bieżące funkcjonowanie, którego wykonanie określa niniejsze typowe rozporządzenie finansowe, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 58/2003. Jeśli natomiast Komisja przekazała agencjom uprawnienia z zakresu wykonania budżetowego środków operacyjnych odnoszących się do programów wspólnotowych, środki te pozostają zapisane w budżecie ogólnym i są zarządzane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich [2] (dalej zwanego „ogólnym rozporządzeniem finansowym”).

(3) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 58/2003, budżet na bieżące funkcjonowanie agencji wykonawczych pokrywa wydatki ponoszone na funkcjonowanie agencji wykonawczej w danym roku budżetowym.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 58/2003, istnieje potrzeba przyjęcia typowego rozporządzenia finansowego, które agencje muszą stosować w celu korzystania ze środków ogólnych, a którego treść musi być jak najbardziej zbliżona do ogólnego rozporządzenia finansowego. W przypadku braku jasno określonych reguł w typowym rozporządzeniu finansowym, mają zastosowanie postanowienia ogólnego rozporządzenia finansowego oraz rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającego tryb wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego stosowanego do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich [3].

(5) Jeszcze raz podkreślić należy respektowanie fundamentalnych zasad prawa budżetowego (jedność, uniwersalność, specjalizację i roczny charakter), jak również zasady prawdy budżetowej, równowagi, jednostki obrachunkowej, dobrej gospodarki finansowej i przejrzystości.

---

[1] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, str. 1.
[2] Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.
[3] Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1.

▼B

(6) Jeśli chodzi o personel, agencje będą musiały rozróżniać między stanowiskami tymczasowymi, które będą przedmiotem tabeli zatrudnienia, przedkładanej do zatwierdzenia organowi budżetowemu oraz środkami przeznaczonymi na wynagrodzenia dla innych kategorii pracowników, zatrudnianych na umowach odnawialnych.

(7) Jeśli chodzi o podmioty finansowe, koniecznym jest określenie kompetencji i odpowiedzialności księgowego i dysponenta środków agencji, którzy muszą być urzędnikami podlegającymi statutowi urzędników Wspólnot Europejskich, jak również warunki, według których dysponent będzie mógł delegować swoje uprawnienia w zakresie realizacji budżetu.

(8) Dysponent środków agencji zostanie wyposażony w szeroką niezależność zarządczą. Jeśli chodzi o system płatności, należy mu zapewnić całkowitą swobodę, z zastrzeżeniem informowania Komitetu Kierownictwa, który musi mieć możliwość złożenia sprzeciwu względem płatności w terminie jednego miesiąca.

(9) Zgodnie z art. 20, ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 58/2003, funkcję audytora wewnętrznego w agencjach wykonawczych sprawuje audytor wewnętrzny Komisji. W związku z powyższym, audytor wewnętrzny Komisji musi sprawować względem agencji wykonawczych te same funkcje, które są mu przypisane względem służb Komisji w ramach ogólnego rozporządzenia finansowego. Poza tym, tak jak jest to w przypadku dysponentów w Komisji, dysponent agencji musi mieć możliwość korzystania z doradztwa komórki własnego audytu wewnętrznego w kwestii obsługi ryzyk.

(10) Dla każdej agencji wykonawczej, kalendarz ustanawiania jej budżetu ogólnego, sprawozdawczości i udzielania absolutorium musi respektować postanowienia rozporządzenia (WE) nr 58/2003, ogólnego rozporządzenia finansowego. Organem udzielającym absolutorium dla budżetu agencji wykonawczych musi być ten sam organ, co w przypadku budżetu ogólnego.

(11) Reguły księgowe stosowane przez agencje muszą umożliwiać konsolidację z kontami Komisji. Muszą być określone przez Księgowego Komisji, przez analogię z art. 133 ogólnego rozporządzenia finansowego. Trybunał Obrachunkowy zapewni kontrolę kont agencji.

(12) Stosownym byłoby, aby instancja, o której mowa w art. 66 ust. 4 ogólnego rozporządzenia finansowego, powołana przez Komisję w celu oceny nieprawidłowości, mogła być również instancją, do której może zwrócić się każda agencja, tak aby identyczne zachowania były oceniane w ten sam sposób.

(13) Jeśli chodzi o budżet na bieżące funkcjonowanie, agencje muszą respektować te same wymagania, jak Komisja w dziedzinie zamówień publicznych, ogłaszanych dla niej samej. W tym względzie wystarczy odwołać się do ogólnego rozporządzenia finansowego.

(14) Nie istnieje potrzeba określania postanowień w sprawie przyznawania dotacji, ponieważ agencje nie mogą udzielać dotacji ze swojego budżetu na bieżące funkcjonowanie, który musi wystarczyć im wyłącznie na pokrycie wydatków administracyjnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa zasadnicze reguły stosowane do opracowania i realizacji budżetu ogólnego (zwanego dalej „budżetem”)

▼B

agencji, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 58/2003 (zwanych dalej „agencjami” lub „agencją”).

Artykuł 2

Dla wszelkich aspektów dotyczących funkcjonowania agencji wykonawczych, które nie zostaną wyraźnie określone w niniejszym rozporządzeniu, mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 (dalej zwanego „ogólnym rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002.

TYTUŁ II

ZASADY BUDŻETOWE

Artykuł 3

W warunkach, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przygotowanie i wykonanie budżetu respektuje zasady jedności i prawdy budżetowej, rocznego charakteru, równowagi, jednostki obrachunkowej, uniwersalności, specjalizacji, dobrej gospodarki finansowej i przejrzystości.

ROZDZIAŁ 1

Zasada jedności i prawdy budżetowej

Artykuł 4

Budżet jest aktem, który przewiduje i dopuszcza, dla każdego roku obrachunkowego, wszystkie wpływy i wydatki, szacowane jako niezbędne dla agencji.

Artykuł 5

Przychody agencji obejmują dotację przyznawaną przez Wspólnoty oraz pozostałe, ewentualne wpływy, w tym środki alokowane w rozumieniu art. 15.

Wydatki obejmują wydatki na bieżące funkcjonowanie agencji, jak również, jeśli zachodzi potrzeba, wydatki finansowane ze środków alokowanych, zgodnie z ust. 1.

Artykuł 6

Żaden przychód ani żaden wydatek nie może być dokonany inaczej, jak poprzez zaliczenie w pozycji budżetowej.

Żadne środki nie mogą zostać wpisane w budżecie, jeśli nie odpowiadają wydatkom uznawanym za konieczne.

Żaden wydatek nie może zostać poczyniony ani zadysponowany ponad środki dozwolone w budżecie.

ROZDZIAŁ 2

Zasada rocznego charakteru budżetu

Artykuł 7

Środki zapisane w budżecie są dostępne przez okres jednego roku budżetowego, który rozpoczyna się z dniem 1 stycznia, a kończy się z dniem 31 grudnia.

Środki zapisane w budżecie są środkami nierozłącznymi.

Wydatki na funkcjonowanie wynikające z kontraktów obejmujących okresy przekraczające jeden okres obrachunkowy, albo zgodnie z lokalnymi zwyczajami, albo dotyczące dostawy sprzętu, są zaliczane do budżetu roku obrachunkowego, podczas którego są dokonywane.

▼B

Artykuł 8

Przychody agencji są uwzględniane z tytułu roku obrachunkowego na podstawie kwot uzyskanych podczas roku obrachunkowego. Są przyczyną otwarcia linii środków w tej samej wysokości.

Środki alokowane w budżecie z tytułu jednego roku mogą być używane wyłącznie do pokrycia wydatków przewidzianych i opłaconych podczas tego okresu oraz aby pokryć kwoty należne z tytułu zobowiązań sięgających okresu poprzedniego.

Artykuł 9

Środki niewykorzystane na koniec roku obrachunkowego, na który zostały przeznaczone, ulegają przepadkowi.

Środki, odpowiadające zobowiązaniom kontraktowanym podejmowanym regularnie przy zamykaniu roku obrachunkowego, są przenoszone, z mocy prawa, wyłącznie na okres następny. Środki przeniesione, niewykorzystane do 31 marca roku N+1 automatycznie przepadają. Księgowość pozwala rozróżnić środki przeniesione w powyższy sposób.

Środki odpowiadające wydatkom na personel nie mogą być przedmiotem przeniesienia.

Zasoby dostępne na dzień 31 grudnia z tytułu środków alokowanych, o których mowa w art. 15, są przedmiotem przeniesienia z mocy prawa. Środki dostępne, odpowiadające przeniesionym środkom alokowanym, muszą być wykorzystane priorytetowo.

Artykuł 10

Środki znajdujące się w budżecie mogą stanowić zobowiązanie, ze skutkiem na dzień 1 stycznia, gdy tylko budżet przyjmuje ostateczny charakter.

Niemniej jednak, od 15 listopada każdego roku, wydatki na bieżące funkcjonowanie mogą być przedmiotem zobowiązań antycypowanych w ramach środków przewidzianych w następnym roku budżetowym. Te zobowiązania nie mogą przekroczyć jednej czwartej środków znajdujących się w pozycji budżetowej, odpowiadającej bieżącemu okresowi obrachunkowemu. Nie mogą dotyczyć wydatków nowych, których zasada nie została jeszcze przyjęta w ostatnim budżecie, odpowiednio uchwalonym.

Poza tym wydatki, takie jak czynsze, muszą być dokonywane z wyprzedzeniem, mogą więc być przyczyną realizacji zapłaty od 1 grudnia, z zaliczeniem w środki przewidziane na rok następny.

Jeśli budżet nie został przyjęty w momencie otwarcia roku obrachunkowego, system przejściowych części dwunastych, przewidziany w ogólnym rozporządzeniu finansowym, ma zastosowanie *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ 3

Zasada równowagi

Artykuł 11

Budżet musi być zrównoważony po stronie wpływów i wydatków. Agencja nie może zaciągać kredytów.

Środki nie mogą przekraczać kwoty dotacji, o której mowa w art. 5, powiększonej o środki alokowane i pozostałe, ewentualne wpływy, o których mowa w art. 5.

Artykuł 12

Jeśli saldo rachunku wyników, w rozumieniu art. 56 jest dodatnie, jest ono zwracane Komisji do wysokości poziomu dotacji, wypłaconej w trakcie roku obrachunkowego.

▼B

Różnica między dotacją, o której mowa w art. 5, a tą, która została rzeczywiście wypłacona agencji, ulega przepadkowi.

ROZDZIAŁ 4

Zasada jednostki obrachunkowej

Artykuł 13

Budżet jest ustanawiany, wykonywany i jest przedmiotem sprawozdawczości kont wyrażanych w euro.

Niemniej jednak, ze względu na potrzebę środków pieniężnych, księgowy agencji może, w przypadkach odpowiednio uzasadnionych, dokonywać operacji w walucie krajowej, lub jeśli zachodzi potrzeba, w walutach państw trzecich.

ROZDZIAŁ 5

Zasada uniwersalności

Artykuł 14

Wszystkie przychody pokrywają wszystkie wydatki z wyjątkiem przychodów przeznaczonych na finansowanie wydatków specjalnych. Przychody i wydatki są zapisywane bez dokonywania kompensacji między nimi, z zastrzeżeniem art. 16.

Artykuł 15

Przychody odpowiadające określonemu przeznaczeniu, takie jak dochody fundacji, dotacje, darowizny i spadki, jak również środki pochodzące od Państw Członkowskich, państw trzecich lub różnych instytucji na realizację programów finansowanych ze źródeł innych niż ogólny budżet Wspólnot Europejskich (zwany dalej „budżetem ogólnym") są przychodami przeznaczonymi na finansowanie wydatków specjalnych.

Każdy przychód jest przeznaczony na pokrycie całości wydatków bezpośrednich lub pośrednich związanych z danym działaniem lub celem. Budżet przewiduje strukturę zaliczania środków alokowanych do danej kategorii, jak również, w miarę możliwości, ich wysokość.

Komitet Kierownictwa decyduje, po uzyskaniu zgody Komisji, o akceptacji wszystkich darowizn, spadków i dotacji pochodzących z innych źródeł niż wspólnotowe.

Artykuł 16

Ceny produktów lub świadczeń dostarczanych agencji są zaliczane do budżetu według ich wartości całkowitej, bez podatków, jeśli obejmują koszty podatkowe, które są przedmiotem zwrotu, albo przez Państwa Członkowskie, zgodnie z protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich albo przez Państwo Członkowskie lub państwa trzecie na podstawie odrębnych, odpowiednich umów.

Koszty podatkowe krajowe, ewentualnie poniesione przez agencję w trybie tymczasowym, na podstawie ustępu pierwszego, są zapisywane na koncie przejściowym, aż do momentu ich rozliczenia przez zainteresowane Państwa. Ewentualne, ujemne saldo jest zapisywane jako wydatek budżetowy.

ROZDZIAŁ 6

Zasada specjalizacji

Artykuł 17

Wszystkie środki są podzielone według tytułu i rozdziału, a rozdziały są podzielone na artykuły i pozycje.

▼B

Artykuł 18

Dyrektor podejmuje decyzję o wypłatach środków z budżetu na bieżące funkcjonowanie. Informuje o tym uprzednio Komisję i Komitet Kierownictwa, które mają miesiąc, aby złożyć sprzeciw w sprawie powyższych wypłat. Po upływie tego terminu uznaje się je za przyjęte.

Środki odpowiadające przychodom alokowanym mogą być przedmiotem płatności, pod warunkiem, że zachowują swoje przeznaczenie.

ROZDZIAŁ 7

Zasada dobrej gospodarki finansowej

Artykuł 19

1. Środki budżetowe są używane zgodnie z zasadą dobrej gospodarki finansowej, to znaczy zgodnie z zasadami gospodarności, efektywności i skuteczności.

2. Zasada gospodarności mówi, że środki uruchamiane przez agencję w celu realizacji jej działań są udostępniane w odpowiednim czasie, w ilościach i według jakości odpowiednich i według jak najlepszej ceny.

Zasada efektywności dotyczy jak najlepszego stosunku między uruchomionymi środkami i uzyskanymi wynikami.

Zasada skuteczności dotyczy osiągania specyficznych, ustalonych celów i uzyskiwania oczekiwanych wyników. Te wyniki muszą być przedmiotem oceny.

3. Roczny harmonogram pracy agencji wykonawczej, przyjmowany przez Komitet Kierownictwa, obejmuje szczegółowe cele i wskaźniki wynikowe.

ROZDZIAŁ 8

Zasada przejrzystości

Artykuł 20

Budżet jest opracowywany, wykonywany i jest przedmiotem sprawozdawczości w poszanowaniu zasady przejrzystości.

Budżet oraz budżety korygujące, po ich ostatecznym uchwaleniu, są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w ciągu dwóch miesięcy od daty ich przyjęcia.

TYTUŁ III

PRZYGOTOWANIE I STRUKTURA BUDŻETU

Artykuł 21

Agencja wykonawcza przekazuje Komisji, najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku, preliminarz swoich wpływów i wydatków, opracowany przez dyrektora agencji i przyjęty przez Komitet Kierownictwa, jak również wytyczne ogólne, będące uzasadnieniem do niego, a także program pracy agencji.

Preliminarz wpływów i wydatków agencji obejmuje:

a) tabelę obsady personalnej, określającą liczbę stanowisk tymczasowych, których pokrycie będzie możliwe w granicach środków budżetowych, z podziałem na stopnie i kategorie;

b) w przypadku zmiany liczebności personelu, uzasadnienie motywujące wnioski o zwiększenie obsady;

c) prognozę kwartalną środków wypłacanych i pozyskiwanych.

▼B

Artykuł 22

W ramach procedury dotyczącej przyjęcia budżetu ogólnego, Komisja przekazuje organowi budżetowemu preliminarz agencji i proponuje wysokość dotacji, przeznaczonej dla agencji oraz liczbę personelu, który uważa za niezbędny dla agencji.

Budżet na bieżące funkcjonowanie agencji może zostać przyjęty ostatecznie po definitywnym uchwaleniu budżetu ogólnego Unii Europejskiej, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 58/2003.

Organ budżetowy zatwierdza tabele obsady personelu wszystkich agencji, jak również wszelkie późniejsze zmiany w tejże, w poszanowaniu postanowień art. 24.

Każda zmiana budżetu, w tym również tabel obsady personelu, jest przedmiotem sporządzenia budżetu korygującego, przyjmowanego zgodnie z tą sama procedurą, jak budżet początkowy, z zastrzeżeniem art. 18 oraz 24.

Artykuł 23

Budżet obejmuje zestawienie wpływów i zestawienie wydatków. Prezentuje:

1) W zestawieniu wpływów:

   a) prognozy wpływów agencji na dany rok;

   b) przychody za poprzedni rok obrachunkowy, oraz przychody roku n–2;

   c) odpowiednie komentarze do każdej pozycji wpływów.

2) W zestawieniu wydatków:

   a) środki na dany rok obrachunkowy;

   b) środki w poprzednim roku obrachunkowym, oraz środki w roku n–2;

   c) odpowiednie komentarze do każdego podrozdziału.

Artykuł 24

1. Tabela obsady personelu, o której mowa w art. 21, obejmuje, uwzględniając liczbę stanowisk przyjętych z tytułu roku obrachunkowego, liczbę stanowisk za poprzedni okres obrachunkowy, jak również ilość stanowisk rzeczywiście obsadzonych. Tabela stanowi dla agencji limit bezwzględny, gdyż żadne mianowanie nie może zostać dokonane z przekroczeniem tego limitu.

Niemniej jednak, Komitet Kierownictwa może wprowadzić zmiany w tabeli obsady personelu do wysokości 10 % stanowisk dozwolonych poniżej stopnia A3, o ile nie odbije się to na poziomie środków przeznaczonych na personel odpowiadających pełnemu okresowi obrachunkowemu i o ile zmieści się w ogólnej liczbie stanowisk dozwolonych w ramach tabeli obsady personelu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, dozwolone przypadki zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy przez organ wyposażony w kompetencje mianowania, zgodnie z postanowieniami statutu o urzędnikach i z systemem stosowanym do pozostałych pracowników Wspólnot Europejskich (zwanym dalej „statutem”), mogą podlegać regule kompensacji.

▼B

TYTUŁ IV

REALIZACJA BUDŻETU

ROZDZIAŁ 1

Postanowienia ogólne

Artykuł 25

Dyrektor pełni funkcję dysponenta środków. Jest urzędnikiem podlegającym statutowi. Wykonuje budżet wydatków i przychodów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na własną odpowiedzialność i w granicach alokowanych środków.

Artykuł 26

Dyrektor może przekazać swoje uprawnienia do wykonania budżetu pracownikom agencji, podlegającym statutowi. Ci pracownicy mogą działać w granicach uprawnień, które zostały im wyraźnie nadane.

Artykuł 27

W rozumieniu rozdziału 2, niniejszego tytułu, żadnemu podmiotowi finansowemu nie wolno podejmować jakichkolwiek działań z zakresu wykonania budżetu, przy okazji których jego własne interesy, interesy agencji lub Wspólnot mogłyby stanąć w konflikcie. Jeśli taki przypadek ma miejsce, zainteresowany podmiot ma obowiązek powstrzymania się i poinformowania swojego zwierzchnika. Dyrektor musi zdać sprawę z powyższej sytuacji Komitetowi Kierownictwa.

Konflikt interesów istnieje, jeśli bezstronne i obiektywne sprawowanie funkcji przez podmiot finansowy wykonujący budżet lub audytora wewnętrznego jest narażone na szwank z powodów rodzinnych, uczuciowych, przynależności politycznej lub narodowej, interesu gospodarczego lub każdego innego powodu wspólnoty interesów z beneficjentem.

ROZDZIAŁ 2

Podmioty finansowe

Artykuł 28

Funkcje dysponenta i księgowego są rozdzielne i nie można ich godzić.

Artykuł 29

Dysponent jest odpowiedzialny za realizację wpływów i wydatków, zgodnie z zasadami dobrej gospodarki finansowej oraz za zapewnienie ich legalności i prawidłowości. Przechowuje on dokumentację dotyczącą realizowanych operacji przez okres pięciu lat, licząc od daty decyzji o absolutorium z wykonania budżetu.

Zgodnie z minimalnymi, odpowiednimi normami, uchwalonymi przez Komisję dla jej własnych służb, i biorąc pod uwagę specyficzne zagrożenia związane z jego środowiskiem zarządczym, dysponent buduje strukturę organizacyjną, jak również systemy i procedury zarządcze oraz kontroli wewnętrznej, dostosowane do wykonywania jego zdań, w tym, jeśli zachodzi potrzeba, weryfikacji ex-post.

Dysponent może, szczególnie w zależności od charakteru i zakresu jego czynności, wprowadzić w swoich służbach funkcję ekspercką i doradczą, która będzie mu pomagać w obsłudze ryzyk związanych z tymi działaniami.

Zanim wydana zostanie zgoda na przeprowadzenie operacji, jej aspekty finansowe i operacyjne są sprawdzane przez pracowników innych niż ci, którzy rozpoczynali operację. Sprawdzanie ex ante i ex post oraz inicjowanie operacji są odrębnymi funkcjami.

Dysponent zdaje sprawę ze swoich działań Komitetowi Kierownictwa, najpóźniej w dniu 15 marca roku obrachunkowego, w formie rocznego

▼B

sprawozdania z działalności, zgodnie z art. 9 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 58/2003.

Artykuł 30

▼M1

Komitet kierownictwa mianuje księgowego, który jest oddelegowanym urzędnikiem bądź zatrudnionym bezpośrednio przez agencję członkiem personelu czasowego i który jest odpowiedzialny za:

▼B

a) właściwe wykonywanie płatności, pozyskiwanie przychodów i ściąganie stwierdzonych należności;

b) ustanawianie kont agencji, zgodnie z tytułem VI;

c) prowadzenie księgowości, zgodnie z tytułem VI;

d) wprowadzenie reguł i metod księgowych, jak również planu księgowego, zgodnie z postanowieniami uchwalonymi przez księgowego Komisji;

e) zarządzanie środkami pieniężnymi.

Księgowy otrzymuje od dysponenta, który gwarantuje niezawodność tychże, wszystkie informacje niezbędne do ustanowienia kont będących wiernym obrazem aktywów agencji i realizacji budżetu.

Tylko księgowy jest upoważniony do obracania funduszami i walorami. Jest odpowiedzialny za ich przechowywanie.

ROZDZIAŁ 3

Odpowiedzialność podmiotów finansowych

Artykuł 31

Każdy pracownik biorący udział w zarządzaniu finansowym i kontroli operacji, który uważa, iż decyzja, którą jego zwierzchnik narzuca mu w celu stosowania lub zaakceptowania, jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadami dobrej gospodarki finansowej lub regułami zawodowymi, które jest zobowiązany respektować, informuje o powyższym, na piśmie, dyrektora, a w przypadku braku reakcji tego ostatniego, w rozsądnym terminie, instancję, o której mowa w art. 35, jak również Komitet Kierownictwa. W przypadku działalności nielegalnej, oszukańczej lub korupcyjnej, która mogłaby zaszkodzić interesom Wspólnoty, informuje władze oraz instancje wyznaczone w obowiązujących przepisach.

Artykuł 32

Bez uszczerbku dla ewentualnych środków dyscyplinarnych, uprawnienia dysponentów mogą być wycofane w każdym momencie przez organ, który ich mianował, na podstawie uzasadnionej decyzji i po ich wcześniejszym wysłuchaniu. Dyrektor może w każdej chwili wycofać zgodę na specyficzne uprawnienie, którego udzielił.

Bez uszczerbku dla ewentualnych środków dyscyplinarnych, księgowy może zostać w każdym momencie zawieszony w swojej funkcji, tymczasowo lub ostatecznie, przez Komitet Kierownictwa, na podstawie uzasadnionej decyzji i po jego wcześniejszym wysłuchaniu. Powyższy Komitet mianuje księgowego na okres tymczasowy.

Artykuł 33

Postanowienia niniejszego rozdziału nie przesądzają o odpowiedzialności karnej, do której mogliby być pociągnięci dysponent oraz jego uprawnieni zastępcy, w warunkach przewidzianych w stosowanym prawie krajowym, jak i w obowiązujących postanowieniach dotyczących ochrony interesów finansowych Wspólnot i walki z korupcją, nie wyłączając urzędników Wspólnot i Państw Członkowskich.

▼B

Każdy dysponent i księgowy jest odpowiedzialny dyscyplinarnie i finansowo, w warunkach określonych w statucie. W przypadku działalności nielegalnej, oszukańczej lub korupcyjnej, które mogłyby zaszkodzić interesom Wspólnoty, poinformowane zostaną władze i instancje wyznaczone w obowiązujących przepisach.

Artykuł 34

1. Dysponent jest odpowiedzialny finansowo, na warunkach, o których mowa w statucie. Z tego tytułu może być zobowiązany do całkowitej naprawy szkody, poniesionej przez Wspólnotę, z powodu jego poważnych błędów zawodowych, które popełniłby podczas sprawowania swoich funkcji, w szczególności, jeśli stwierdza prawo do windykacji należności lub wydaje polecenie windykacji, dokonuje wydatkowania środków lub podpisuje polecenie płatności, nie postępując zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Podobnie rzecz się ma, gdy, z powodu poważnego błędu osobistego, zaniedbuje ustanowienie aktu generującego wierzytelność lub też zaniedbuje lub opóźnia, bez uzasadnienia, wystawienie poleceń windykacyjnych, albo jeśli zaniedbuje lub opóźnia, bez uzasadnienia, wystawienie poleceń płatności, mogąc spowodować odpowiedzialność cywilną agencji wobec osób trzecich.

2. Jeśli uprawniony dysponent uważa, że decyzja, którą ma podjąć, jest splamiona nieprawidłowością lub jest sprzeczna z zasadą dobrej gospodarki finansowej, musi to zasygnalizować na piśmie organowi delegującemu uprawnienie. Jeśli organ delegujący wyda na piśmie uzasadnioną instrukcję wykonania powyższej decyzji uprawnionemu dysponentowi, ten ostatni, będąc zobowiązanym do jej wykonania, jest zwolniony z odpowiedzialności.

Artykuł 35

1. Instancja powołana przez Komisję, zgodnie z art. 66 ust. 4 ogólnego rozporządzenia finansowego, w celu ustalenia występowania nieprawidłowości finansowych i ich ewentualnych skutków, ma wobec agencji te same uprawnienia, jak te, które są jej przypisane względem służb Komisji.

Na podstawie opinii powyższej instancji, dyrektor decyduje o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego lub finansowego. Jeśli instancja wykryła błędy systemowe, przekazuje dysponentowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji raport wraz z zaleceniami. Jeśli ta opinia podważa działanie dyrektora, instancja przekazuje raport Komitetowi Kierownictwa i audytorowi wewnętrznemu Komisji.

2. Każdy pracownik może być zobowiązany do naprawienia, w całości lub w części, szkody poniesionej przez agencję z powodu poważnych błędów zawodowych, które popełniłby w pracy lub przy okazji sprawowania swoich funkcji. Uzasadniona decyzja jest podejmowana przez organ mający kompetencje w zakresie mianowania, po spełnieniu formalności zalecanych przez statut w aspekcie dyscyplinarnym.

Artykuł 36

Zgodnie z warunkami statutu, stanowi w szczególności błąd, mogący pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej lub finansowej księgowego fakt:

a) utraty lub zmniejszenia wartości funduszy, aktywów i dokumentów, które przechowuje lub spowodowania tej utraty lub zmniejszenia przez swoje zaniedbanie;

b) zmodyfikowania kont bankowych lub bieżących kont pocztowych, bez uprzedniej notyfikacji dysponentowi;

c) dokonywania windykacji lub płatności niezgodnych z odpowiednimi poleceniami windykacji lub płatności;

d) zaniedbania ściągnięcia należnych przychodów.

▼B

ROZDZIAŁ 4

Operacje przychodów

Artykuł 37

Każde działanie lub sytuacja, które mogłoby spowodować lub zmodyfikować wierzytelność agencji jest wcześniej przedmiotem sporządzenia prognozy wierzytelności ze strony właściwego dysponenta.

Artykuł 38

Stwierdzenie wierzytelności jest aktem, poprzez który dysponent:

a) sprawdza istnienie zobowiązań dłużnika;

b) ustala lub sprawdza realność i kwotę zobowiązania;

c) sprawdza warunki wymagalności zobowiązania.

Każda wierzytelność zakwalifikowana jako pewna, płynna i wymagalna musi być stwierdzona w formie polecenia windykacyjnego, wydanego przez księgowego, wraz z notą debetową przesyłaną dłużnikowi. Te dwie czynności są realizowane i przekazywane przez właściwego dysponenta.

Bez uszczerbku dla stosowanych postanowień prawnych, kontraktowych lub konwencjonalnych, od każdej wierzytelności, niespłaconej w terminie zapadalności, określonym w nocie debetowej, naliczane są odsetki, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002.

Artykuł 39

Dyspozycja windykacji jest aktem, poprzez który właściwy dysponent przekazuje księgowemu instrukcję windykacji należności, którą stwierdził, w formie wystawienia polecenia windykacyjnego.

Księgowy jest odpowiedzialny za polecenia windykacji należności, odpowiednio wystawione przez właściwego dysponenta. Jest zobowiązany czynić starania, aby zapewnić ściągnięcie przychodów przez agencję i musi czuwać nad zabezpieczeniem praw do tych należności.

Kwoty niesłusznie wypłacone podlegają windykacji.

Artykuł 40

Jeśli właściwy dysponent rozpatruje możliwość rezygnacji z odzyskania stwierdzonej należności, upewnia się, czy rezygnacja jest prawidłowa i zgodna z zasadą dobrej gospodarki finansowej. Sporządza raport dla Komitetu Kierownictwa o swoim zamiarze rezygnacji ze stwierdzonej wierzytelności. Ta rezygnacja ze ściągania stwierdzonej wierzytelności wyraża się decyzją dysponenta, która musi zostać uzasadniona. Dysponent może przekazać uprawnienia w zakresie takiej decyzji tylko dla wierzytelności dotyczących kwot nieprzekraczających 5 000 EUR. Decyzja w sprawie rezygnacji ujmuje starania czynione na rzecz ściągnięcia należności oraz elementy prawne i faktyczne, na których się opiera.

Właściwy dysponent dokonuje anulowania stwierdzonej wierzytelności, jeśli wykrycie błędu prawnego lub faktycznego pokazuje, że wierzytelność nie została poprawnie stwierdzona. Dysponent może przekazać uprawnienia w sprawie takiej decyzji tylko dla wierzytelności, których wartość nie przekracza 5 000 EUR. To anulowanie przyjmuje formę decyzji właściwego dysponenta i jest przedmiotem odpowiedniego uzasadnienia.

Właściwy dysponent podwyższa lub obniża wysokość stwierdzonej wierzytelności, jeśli wykrycie błędu faktycznego pociąga za sobą modyfikację kwoty wierzytelności, o ile ta modyfikacja nie powoduje odstąpienia od stwierdzonego prawa agencji. Takie dostosowanie jest realizowane w formie decyzji właściwego dysponenta i jest przedmiotem odpowiedniego uzasadnienia.

▼B

Artykuł 41

Rzeczywiste ściągnięcie należności przez księgowego jest podstawą do dokonania przez księgowego zapisu księgowego oraz poinformowania właściwego dysponenta. Każda wpłata gotówkowa, realizowana w kasie księgowego jest podstawą do wydania pokwitowania.

Jeśli w terminie przewidzianym w nocie debetowej nie nastąpiło ściągnięcie należności, księgowy informuje o powyższym właściwego dysponenta oraz bezzwłocznie wszczyna postępowanie windykacyjne, wszelkimi środkami prawnymi, w tym, jeśli zachodzi potrzeba na zasadzie kompensacji, a jeśli ta nie jest możliwa, poprzez przymusową egzekucję.

Księgowy dokonuje windykacji w formie kompensacji i do odpowiedniej wysokości wierzytelności agencji wobec każdego dłużnika, który sam jest posiadaczem wierzytelności pewnej, płynnej i wymagalnej w agencji.

Artykuł 42

Dodatkowe terminy spłaty mogą zostać udzielone przez księgowego, we współpracy z właściwym dysponentem, tylko na pisemną prośbę dłużnika i pod warunkiem, że dłużnik zobowiąże się do zapłaty odsetek za cały udzielony okres, począwszy od początkowego terminu zapadalności, i ustanowi, w celu ochrony praw agencji, gwarancję finansową, pokrywającą zobowiązanie, zarówno gdy chodzi o kapitał jak i odsetki.

ROZDZIAŁ 5

Operacje wydatków

Artykuł 43

Każdy wydatek jest przedmiotem zobowiązania, zwolnienia, dyspozycji i płatności.

Artykuł 44

Dla każdego działania mogącego pociągnąć za sobą wydatek obciążający budżet, właściwy dysponent musi ustanowić uprzednio zobowiązanie budżetowe, przed podjęciem zobowiązania prawnego wobec osób trzecich.

Indywidualne zobowiązania prawne przypadające na indywidualne zobowiązania budżetowe lub z tytułu rezerw są podejmowane najpóźniej w dniu 31 grudnia roku N. Saldo niemające pokrycia w zobowiązaniu prawnym względem tych zobowiązań budżetowych jest określane przez właściwego dysponenta.

Artykuł 45

Podczas podejmowania zobowiązania budżetowego, właściwy dysponent upewnia się co do dokładności zaliczenia zobowiązania w odpowiedniej pozycji budżetowej, dostępności środków i zgodności wydatku względem stosowanych postanowień, w tym względem respektowania zasady dobrej gospodarki finansowej.

Artykuł 46

Zwolnienie wydatku jest aktem, poprzez który właściwy dysponent sprawdza istnienie praw wierzyciela, warunki wymagalności wierzytelności i ustala lub sprawdza realność i kwotę wierzytelności. Każde zwolnienie wydatku opiera się na dokumentach potwierdzających prawa wierzyciela.

Decyzja o zwolnieniu wyraża się na zasadzie formuły „gotowy do wypłaty” zapisywanej przez właściwego dysponenta. W systemie nie skomputeryzowanym formułę „gotowy do wypłaty” umieszcza się za pomocą pieczątki, z podpisem właściwego dysponenta.

▼B

Artykuł 47

Dyspozycja wydatków jest aktem, poprzez który właściwy dysponent przekazuje księgowemu, wystawiając nakaz płatności, polecenie płatności, której zwolnienia dokonał. Nakaz płatności jest datowany i podpisany przez właściwego dysponenta, a, jeśli zachodzi potrzeba, towarzyszy mu zaświadczenie potwierdzające wpis aktywów do inwentarzy, o których mowa w art. 64.

Płatność z tytułu wydatków realizuje księgowy, w granicach dostępnych środków.

Artykuł 48

Operacje zwolnienia, dyspozycji i płatności wydatków muszą być zrealizowane w terminach i według postanowień ogólnego rozporządzenia finansowego i przepisów wykonawczych.

ROZDZIAŁ 6

Audytor wewnętrzny

Artykuł 49

Funkcję audytora wewnętrznego w agencjach wykonawczych sprawuje audytor wewnętrzny Komisji.

Audytor wewnętrzny Komisji ma wobec agencji wykonawczych takie same uprawnienia, jak te, którymi dysponuje wobec służb Komisji, zgodnie z art. 85 i 86 ogólnego rozporządzenia finansowego. Składa sprawozdanie Komitetowi Kierownictwa i dyrektorowi ze swoich wniosków i zaleceń. Komitet Kierownictwa i dyrektor zapewniają monitorowanie zaleceń wynikających z audytów i informują o powyższym Komisję. Audytor wewnętrzny przedkłada agencji, wraz z informacją dla Komisji, sprawozdanie roczne wskazujące na ilość i rodzaj przeprowadzonych audytów, sformułowane zalecenia i przebieg realizacji zaleceń.

Odpowiedzialność audytora wewnętrznego, jeśli chodzi o sprawowanie jego funkcji, jest określona zgodnie z art. 87 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Raz w roku agencja przekazuje organowi udzielającemu absolutorium oraz Komisji sprawozdanie przygotowane przez dyrektora agencji omawiające ilość i rodzaj audytów wewnętrznych, zrealizowanych przez audytora wewnętrznego, sformułowane zalecenia i przebieg realizacji zaleceń.

TYTUŁ V

REALIZACJA ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

Artykuł 50

1. Jeśli chodzi o realizację zamówień publicznych w ramach funkcjonowania agencji, mają zastosowanie postanowienia ogólnego rozporządzenia finansowego oraz rozporządzenia (WE) nr 2342/2002.

2. Agencje wykonawcze mogą wnioskować o włączenie ich, jako organu decydującego o przyznaniu zamówienia, do procesu realizacji zamówień Komisji lub zamówień wewnątrzinstytucjonalnych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w zakresie dostaw dóbr, świadczenia usług lub realizacji prac, które może zapewnić Komisja lub urzędy wewnątrzinstytucjonalne, agencje wykonawcze odwołują się priorytetowo do nich, zanim skorzystają z postępowania o zamówieniach publicznych.

▼B

TYTUŁ VI

SPRAWOZDAWCZOŚĆ KSIĘGOWA

ROZDZIAŁ 1

Sprawozdawczość księgowa

Artykuł 51

Konta agencji obejmują sprawozdania finansowe oraz sprawozdania w sprawie realizacji budżetu. Towarzyszy im raport na temat gospodarki budżetowej i finansowej za rok obrachunkowy.

Artykuł 52

Konta muszą być prawidłowe, szczere oraz kompletne oraz prezentować wierny obraz:

a) jeśli chodzi o sprawozdania finansowe, elementy aktywów, pasywów, koszty i przychody, prawa i zobowiązania nieujęte w aktywach i pasywach, jak również przepływy środków pieniężnych;

b) jeśli chodzi o sprawozdania z realizacji budżetu, elementy wykonania budżetu z uwzględnieniem wpływów i wydatków.

Artykuł 53

Sprawozdania finansowe są opracowywane na podstawie ogólnie przyjętych zasad księgowych, tak jak zostały określone w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 2342/2002, to znaczy trwałość działań, ostrożność, stałość metod księgowych, porównywalność informacji, względne znaczenie, nie kompensowanie, przewaga rzeczywistości nad pozornością, roczny charakter księgowości.

Artykuł 54

Według zasady księgowości dotyczącej jednego roku obrachunkowego, sprawozdania finansowe uwzględniają koszty i przychody w odniesieniu do roku obrachunkowego, nie uwzględniając terminu płatności lub ściągnięcia należności.

Wartość elementów aktywów i pasywów jest ustalana w zależności od reguł oceny, określonych w metodach księgowych, o których mowa w art. 59.

Artykuł 55

Sprawozdania finansowe są wyrażane w jednostce euro i obejmują:

a) bilans i ekonomiczny rachunek wyników, które prezentują sytuację majątkową i finansową, jak również wynik ekonomiczny na dzień 31 grudnia okresu, który upłynął; powyższe dokumenty są prezentowane według struktury, określonej w Dyrektywie Rady dotyczącej kont rocznych niektórych form spółek, uwzględniając jednakowoż szczególny charakter działalności agencji;

b) tabelę przepływów pieniężnych pokazującą przychody i wypłaty roku obrachunkowego, jak również końcową sytuację w kwestii środków pieniężnych;

c) zmianę stanu funduszy własnych, prezentującą w sposób szczegółowy zwiększenia i zmniejszenia, mające miejsce podczas okresu, każdego z elementów kont kapitałowych.

Załącznik do sprawozdań finansowych uzupełnia i komentuje przedłożoną informację i dostarcza wszelkich dodatkowych informacji zalecanych w praktyce księgowej, przyjętej na poziomie międzynarodowym, jeśli te informacje są odpowiednie w stosunku do działalności agencji.

▼B

Artykuł 56

Sprawozdania na temat realizacji budżetu są wyrażone w jednostce euro. Obejmują:

a) rachunek wyników wykonania budżetu, który podsumowuje wszystkie operacje budżetowe roku obrachunkowego, gdy chodzi o wpływy i wydatki. Jest prezentowany według tej samej struktury jak sam budżet;

b) załącznik do rachunku wyników z wykonania budżetu, który uzupełnia i komentuje informację podawaną przezeń.

Artykuł 57

Konta agencji są konsolidowane z kontami Komisji, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 oraz zgodnie z następującymi postanowieniami:

a) Komitet Kierownictwa przekazuje Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu, najpóźniej z dniem 1 marca okresu następnego, konta przejściowe, wraz ze sprawozdaniem na temat gospodarki budżetowej i finansowej roku księgowego.

b) Na podstawie projektu przygotowanego przez Dyrektora, Komitet Kierownictwa zatwierdza konta ostateczne agencji i przekazuje je najpóźniej z dniem 1 lipca okresu następnego księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

c) Konta ostateczne agencji, skonsolidowane z kontami Komisji są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dniem 31 października okresu następnego.

d) Dyrektor przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na sformułowane przez niego, ewentualne uwagi w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 58/2003, najpóźniej z dniem 30 września.

ROZDZIAŁ 2

Księgowość

Artykuł 58

1. Księgowość agencji jest systemem organizowania informacji budżetowej i finansowej, pozwalającym wprowadzać, klasyfikować i rejestrować dane liczbowe.

Księgowość składa się z księgowości ogólnej i księgowości budżetowej. Księgowości te są prowadzone w układzie rocznym, w euro.

Dane z księgowości ogólnej i budżetowej są uchwalane przy zamknięciu roku budżetowego w celu ustanowienia kont, o których mowa w rozdziale 1.

2. Ustęp 1 nie jest przeszkodą w prowadzeniu przez dysponenta księgowości analitycznej.

Artykuł 59

Reguły i metody księgowania, jak również zharmonizowany plan księgowy, który agencja ma stosować, są zatwierdzane przez księgowego Komisji, na zasadzie analogii z art. 133 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Artykuł 60

Księgowość ogólna obrazuje w sposób chronologiczny, według metodologii księgowości podwójnej, zdarzenia i operacje, które dotyczą sytuacji ekonomicznej, finansowej i majątkowej agencji.

▼B

Artykuł 61

Różne operacje na kontach, jak również ich salda są zapisywane w księgach.

Każdy zapis księgowy, w tym korekty księgowe, opierają się na dokumencie księgowym, do którego się odnoszą. System księgowy musi umożliwiać odtworzenie wszystkich zapisów księgowych.

Artykuł 62

Po zamknięciu okresu budżetowego i aż do daty publikacji kont ostatecznych, księgowy agencji wprowadza korekty, które, nie powodując przychodu lub wypłaty w tym roku obrachunkowym, są niezbędne dla prawidłowej, wiernej i szczerej prezentacji kont.

Artykuł 63

Księgowość budżetowa pozwala monitorować, w sposób szczegółowy, wykonanie budżetu. Księgowość budżetowa rejestruje wszystkie czynności z realizacji budżetu w zakresie wpływów i wydatków, o których mowa w tytule IV.

Artykuł 64

Zgodnie z modelem uchwalonym przez księgowego Komisji, księgowy agencji prowadzi inwentarze ilościowe i pod względem wartości wszystkich rzeczowych środków trwałych, niematerialnych i finansowych środków trwałych stanowiących majątek agencji. Księgowy agencji sprawdza zgodność między zapisami inwentaryzacyjnymi a rzeczywistością.

Transakcje sprzedaży ruchomości są przedmiotem odpowiedniej komunikacji.

TYTUŁ VII

KONTROLA ZEWNĘTRZNA I ABSOLUTORIUM

Artykuł 65

Trybunał Obrachunkowy zapewnia kontrolę kont agencji zgodnie z art. 248 Traktatu WE.

Kontrola realizowana przez Trybunał Obrachunkowy jest uregulowana w art. 139–144 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Komitet Kierownictwa przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu budżet uchwalony w ostatecznej wersji. W jak najkrótszym terminie informuje Trybunał Obrachunkowy o wszystkich swoich decyzjach i wszystkich czynnościach podejmowanych w ramach wykonania art. 15, 18, 26 oraz 31.

Artykuł 66

Parlament Europejski, na podstawie zalecenia Rady, która orzeka większością kwalifikowaną, udziela absolutorium dyrektorowi w sprawie wykonania budżetu ogólnego roku N, najpóźniej w dniu 29 kwietnia roku N+2.

Decyzja o absolutorium dotyczy kont wszystkich przychodów i wydatków agencji, jak również salda, które z nich wynika oraz aktywów i pasywów agencji omówionych w bilansie finansowym. To absolutorium jest udzielane równocześnie z absolutorium udzielanym na wykonanie ogólnego budżetu Unii Europejskiej.

W celu udzielenia absolutorium, Parlament Europejski bada, po badaniu przeprowadzonym przez Radę, konta, sprawozdania finansowe i sprawozdania z wykonania budżetu agencji. Bada również sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego, o którym mowa w art. 14, ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 wraz z odpowiedziami dyrektora.

▼B

Dyrektor przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, w taki sam sposób, jak jest to przewidziane w art. 146 ust. 3 ogólnego rozporządzenia finansowego, wszystkie informacje niezbędne do właściwego przebiegu postępowania absolutoryjnego za dany okres obrachunkowy.

Artykuł 67

Dyrektor oraz Komisja wdrażają wszelkie środki, aby uwzględnić uwagi dotyczące decyzji o absolutorium Parlamentu Europejskiego, jak również komentarze towarzyszące zaleceniu absolutoryjnemu, przyjętemu przez Radę.

Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady dyrektor składa sprawozdanie na temat środków podjętych w wyniku sformułowanych uwag i komentarzy. Przed przesłaniem go na ręce Komisji, przekazuje jego kopie Trybunałowi Obrachunkowemu.

TYTUŁ VIII

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 68

Terminy, o których mowa w art. 57 stosują się po raz pierwszy z tytułu roku obrachunkowego 2005.

Dla okresów poprzednich, terminy te ustala się odpowiednio w następujący sposób:

a) 15 września dla art. 57 lit. b);

b) 30 listopada dla art. 57 lit. c);

c) 31 października dla art. 57 lit. d).

Postanowienia tytułu VI są stosowane progresywnie, w zależności od możliwości technicznych, aby stać się obowiązującymi z tytułu roku obrachunkowego 2005.

Artykuł 69

Jeśli chodzi o kwestie budżetowe podlegające ich odpowiednim właściwościom, Parlament Europejski, Rada i Komisja są upoważnione do otrzymywania wszelkich informacji i niezbędnych uzasadnień.

Artykuł 70

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.